

vil ikke mindst placeringen af matematik og naturvidenskab blive et af de helt centrale diskussionspunkter.

Vi ved, at model II rummer én mulig måde at tilrettelægge tingene på. Udviklingsprogrammet kan vise, at der er andre muligheder. Jeg mener derfor, vi skal afvente erfaringerne herfra, før vi indfører obligatoriske ændringer af fagprofilerne i gymnasiet.

Ikke desto mindre ser jeg meget frem til, at de tre forbehold, jeg har over for forslaget for indeværende, kan lægges til side, og at vi kan få en diskussion af, hvordan fagprofilerne skal være for et kommende gymnasium.

Men for indeværende kan regeringen på baggrund af det, jeg har sagt, ikke tilslutte sig det fremsatte beslutningsforslag.

Thomas Adelskov (S):

Denne debat er ikke ny. Allerede sidste år havde Folketinget et lignende beslutningsforslag til debat. Jeg skal derfor i hovedtrækkene gentage Socialdemokratiets synspunkter, der ikke har ændret sig i det forløbne år. Umiddelbart er vi nemlig imødekommende over for forslagsstillernes intentioner.

Siden ordningen for gymnasiet blev ændret tilbage i slutningen af 1980'erne har der været stor debat om netop faget naturfag. Problemet med naturfag er ganske simpelt det, at de sproglige gymnasiaster modtager undervisning i både 1. g og 2. g, men uden at opnå et niveau inden for nogen af disciplinerne. Det giver naturligvis de sproglige studenter et handicap i forhold til at fortsætte på eksempelvis samfundsvidenskabelige universitetsuddannelser, hvor der kræves et C-niveau i matematikken.

For Socialdemokratiet er det vigtigt, at vi ikke lægger hindringer i vejen for de unge, der har fundet deres drømmestudier. Vi kan hjælpe den unge på vej og udruste ham eller hende så godt som muligt, og vi ved, at der i dag er mange sproglige studenter, der er nødt til at tage suppleringskurser i matematik, før de kan begynde deres videre studier.

Gymnasierne har i nogle år kunnet få del i en pulje, så de kunne tilbyde 1 times ekstra undervisning i naturfag og dermed give de sproglige elever et C-niveau i matematik, den såkaldte model II. Til vores store fortrydelse er der ganske få gymnasier, der valgte at tilbyde denne model.

Vi ved, at der er stor interesse blandt specielt de sproglige gymnasiaster, og derfor kan vi kun

opfordre gymnasierne til at give dette tilbud, også selv om der nu ikke længere gives tilskud via finansloven. Men når vi alligevel umiddelbart ikke kan støtte dette forslag, så skyldes det en række forhold.

Lad mig nævne, at vi ikke vil drage forhastede konklusioner. I 1999 vedtog vi et samlet udviklingsprogram for fremtidens ungdomsuddannelser, og vi ønsker at afvente erfaringer med dette program, inden vi lægger os fast på en ny obligatorisk model for naturfag.

Endelig er vi ikke sikre på, at vægten mellem de enkelte fag og fagrækker skal forskubbes, som forslagsstillerne forestiller sig, og vi mener, at det er vigtigt at sikre en stabil balance i hele gymnasieskolen.

Vi vil derfor hellere tage spørgsmålet op i forbindelse med en eventuel reform af gymnasieområdet. Socialdemokratiet kan derfor ikke støtte forslaget, som det foreligger.

Brian Mikkelsen (KF):

Vi står jo i en situation, som vi også kan læse i dagens udgave af Jyllands-Posten, hvor mindre end hver femte sproglige gymnasieelev får tilbudt naturfag i gymnasiet. 33 gymnasier tilbyder det, og det viser jo, at det kan være lidt af en tilfældighed, om man har muligheden eller ej.

Vi kan jo også se, at et C-niveau i matematik meget ofte er et adgangskrav til en del videregående uddannelser. Det er der desværre mange elever på den sproglige linje i gymnasiet, der ikke er opmærksomme på, og derfor ser vi ofte, at mange af de elever ender i en faglig blindgyde. Det er en blindgyde, som betyder, at man ikke har den variation og forskellige valgmuligheder efter sin studentereksamen, som jo burde være relevant, så man kan spore sig ind på det, som man har lyst til.

Og jævnfør diskussionen fra sidste forslag er det jo vigtigt, at der hele tiden er incitamenter for, at man tager også naturvidenskabelige uddannelser.

Miseren stammer jo helt tilbage fra den reform, der blev lavet i 1988, hvor man skabte faget naturfag på den sproglige linje ud fra den bedste intention om at skabe et velfungerende forløb, som forbandt de velkendte fag: matematik, fysik og kemi til et samlet hele, og som sikrede eleverne på den sproglige linje en god tilgang til de naturvidenskabelige fag.

Desværre viste det sig hurtigt, at faget ikke levede op til de høje forventninger, og det viste sig i særdeleshed at være et problem, at eleverne jo